

Тя чакъ сега проговорила. Настанала обща радостъ. Никой не знае що се е случило.

Слѣдъ шесть мѣсеца младата невѣста родила момче. Нарекли го „Черньо“. Майка му живѣла още 45 години слѣдъ възкрѣсането си и родила много дѣца. А мѣстото, гдѣто била жива погребена, нарекли го „Черньовець“. И днесъ така се нарича

Тази случка била прѣди повече отъ 100 години.

Поточе.

— Поточе бистро,
Отъ дѣ извирашъ?
Снага си кръшна
Прѣзъ дѣ провирашъ?

— Дѣте, извирамъ
Азъ въ планината,
Подскачамъ живо,
Поя гората. . .

За менъ жадуватъ
Ливади, ниви,
Поля, градини,
Села красиви

Люб. Бобевски.

